

Prædiken til Påskedag 2022

Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: 227 Som den gyldne sol frembryder, 236 Påskeblomst! hvad vil du her, 222 Opstanden er den Herre Krist,

-

219 Lov og tak for påskens offer, 217 Min Jesus, lad mit hjerte få, 234 Som forårssolen morgenrød

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus:

Efter sabbatten, da det gryede ad den første dag i ugen, kom Maria Magdalene og den anden Maria for at se til graven. Og se, der kom et kraftigt jordskælv. For Herrens engel steg ned fra himlen og trådte hen og væltede stenen fra og satte sig på den. Hans udseende var som lynild og hans klæder hvide som sne. De, der holdt vagt, skælvede af frygt for ham og blev som døde. Men englen sagde til kvinderne. »Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt. Kom og se stedet, hvor han lå. Og skynd jer hen og sig til hans disciple, at han er opstået fra de døde. Og se, han går i forvejen for jer til Galilæa. Dér skal I se ham. Nu har jeg sagt jer det.« Og de skyndte sig bort fra graven med frygt og stor glæde og løb hen for at fortælle hans disciple det.

Matthæusevangeliet 28,1-8



Kristus er opstanden! Ja sandelig er han opstanden!

Sådan vil veksleråb mellem præst og menighed lyde påskemorgen, når der fejres påske i de ortodokse kirker, både i Rusland og i Ukraine.

De bruger en anden kalender end os, så de vil først fejre påske om 13 dage.

Den ukrainske ortodokse kirke blev endegyldigt adskilt fra den russiske ortodokse kirke i 2019, og har været delt i 3 grupper, men er nu samlet med en patriark.... I Ukraine er der også 1 million katolikker og protestanter. . Der er altså et broget kirkeligt billede i Ukraine. Nogle kalder sig ovenikøbet græskkatolske, hvilket er en blanding af det hele.

I den ortodokse kirke går de ikke særligt meget op i jul, men de går op i påske. Det er den vigtigste højtid, det er her familier samles.

Der er mange påskeæg i russisk påsketradition. De russiske påskeæg bliver malet ensfarvet. De var oprindeligt røde for at symbolisere Jesu blod, som i følge en gammel russisk legende skulle have dryppet fra Jesus på korset ned på et æg og farvet det rødt. Nu kan æggene have mange forskellige farver, men rød er stadig den mest populære farve.

I Skandinavien blæser vi jo indholdet af ægget ud, men det gør man ikke i Rusland. Man koger i stedet ægget, maler det, piller det og spiser det. Der håndhæves desuden en sjov tradition, hvor de slår hver sit æg mod hinanden. Den, hvis æg ikke går i stykker, får evig sundhed i følge gammel overtro.

Jeg tror at påskebudskabet vil blive hørt tydeligt i år i kirkerne i Ukraine og Rusland.

Der er krig mellem Rusland og Ukraine. Der er meget død. Der er meget frygt!

Evangeliet til i dag slutter med ordene ” Og de skyndte sig fra graven med frygt og stor glæde og løb hen for at fortælle hans disciple det.”

Frygten i evangeliet er blandet med stor glæde.

Påskebudskabet er en stor, rå overraskelse. At graven var tom påskemorgen, er en kilde til håb, en lyskilde i mørket, en modsigelse, der bringer både frygt og glæde.

Kvinderne, der kom til graven for at vise den døde den sidste omsorg, møder en engel, der siger, at han, de troede lå dér, er opstået! Og gået i forvejen for dem! Til Galilæa!

De døde plejer jo at blive liggende, hvor man lagde dem. Graven plejer at holde på sit bytte. Hvor døden hersker, er der sjældent overraskelser. Døden lader sig, i modsætning til så meget andet, ikke flytte med. Derfor lærer vi at leve med den. Og derfor kvindernes frygt. Derfor står der i evangeliet om kvinders frygt, derfor de Ukrainske kvinders frygt. Derfor de russiske kvinders frygt.

På den måde er påskens budskab den store rå overraskelse, hvor alt det, vi tager for givet, siges imod. Det store punktum, der altid er blevet sat med døden, bliver til en tankestreg. - Og glæden det må vække vil altid være blandet med andre følelser. For evangeliets kvinder og de første vidner: frygt og forvirring. For os der siden hørte det: tvivl og forundring.

Kvinderne har en central rolle i påskeevangeliet. De er vidnerne til opstandelsen, det er dem, der ser og hører englen og det er dem, der må give budskabet videre, bære vidnesbyrd til andre om hvad der er sket.

Lige nu er der mange flygtende kvinder i Europa. De har været vidner til meget grusomhed, ligesom kvinderne i påsken på Jesu mennesketid var vidner til meget grusomhed. – Vidner til besættelse af et land, til død. Den ramme omkring påske deler dem, der er i Ukraine, med dem der levede i Israel den påske hvor Jesus stod op fra døden, og efterlod en tom grav.

Men i modsætning til kvinderne fra Ukraine, har kvinderne i evangeliet glæden blandet ind i deres frygt. De har set at graven er tom, de bærer et budskab om liv med sig og derfor er deres frygt blandet med glæde.

Herren vil møde disciplene igen i Galilæa!

Hvor er de flygtende ukrainske kvinders Galilæa? Hvor vil de føle, de møder Kristus?

Jeg tror alle vi har forskellige steder, forskellige ”Galilæa”-er, hvor vi møder den opstandne Kristus. Det kan være i dåb og nadver i gudstjenesten. Det kan være i en hjælpende hånd fra en, der ser mig som sin næste og åbner sig op og tager sig af mig... Det kan være i et fællesskab. Det kan være efter vores sidste time her på jord, at vi møder Kristus i et himmelsk Galilæa.

Uanset hvor Galilæa er for dig, så er Kristus gået i forvejen og venter på dig. Du skal møde den opstandne frelser, som disciplene også oplevede at møde den opstandne frelser.

Kristus er opstanden! Det er et råb, der kan råbes med glæde og med smerte... som noget vi krampagtigt holder fast i, når vi mødes af døden.

Kristi opstandelse baner vej til vores opstandelse. Kristi opstandelse gør, at der altid er håb. Selv ikke døden kan få det sidste ord. Det sidste ord, tilhører det skabende ord, ham, der skaber hvad han nævner, ham, der vinder over døden. Han vil genskabe os og dermed altid få og være det sidste Ord.

Selv om vi mærker frygt, så kan vores frygt blandes med en stor glæde, fordi vi med påsken tror at døden ikke hersker over os. Heller ikke i en tid, hvor der er krig i Europa, og hvor vi har svært ved at finde vej til fred.

Døden – hvor grusom den end er – har mistet sin endegyldige magt og vil for os altid stå modsagt af opstandelsen.

I denne påske, vil vi bede for vores venner.

Vi vil bede for vores fjender.

Vi vil bede om fred.

Vi vil bede om at det håb og den glæde, der ramte kvinderne ved Kristi grav også må mærkes hos alle dem, der lige nu mister og må begrave deres kære.

Kristus er opstanden! Ja sandelig er han opstanden!

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,
Fader, Søn og Helligånd,
du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,
højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed
Amen

(kirkebøn)

Gud, vor skaber, vi takker dig for den kærlighed og menneskelighed, du har vist os i din søn, Jesus Kristus.

Vi beder for alle, der lider i denne verden, for alle, der ikke kan mærke din kærlighed på grund af menneskers ondskab og fejltrin.

Vi beder for alle, der lider under krigens rædsler, for alle hjemløse og flygtninge, for alle uden arbejde og uden håb, for alle der er forfulgte og undertrykte for deres tros og politiske meningers skyld.

Vi beder for alle syge, for alle ensomme, der netop nu er glemt af deres nærmeste, i fængsler, på hospitaler og gadehjørner.

Hjælp dem, der er bange for mørket, for andres meninger, for dagen i morgen og for døden.

Hjælp dem, der skal styre og lede os, at de ikke misbruger deres magt.

Vær nær hos vor dronning og hendes familie.

Vi beder for alle, ikke alene for dem, vi holder af, men også for dem, vi ikke kan lide, dem som er os imod.

Gud, vor skaber, giv os øje og øre for menneskers nød for din søns, Jesus Kristi, vor Herres skyld.

Bevar os i håbet om syndernes forladelse, kødets opstandelse og et evigt liv.

Amen.

(meddelelser)

velsignelse

Lad os med apostlen tilønske hinanden:

Vor Herre Jesu Kristi nåde

og Guds kærlighed

og Helligåndens fællesskab

være med os alle!

Amen.